

for en rimelig tid ved frivillig overdragelse eller efter reglerne i lovens § 8. I sådanne tilfælde skal *jorden* efter forslaget *kunne kræves afstået fra en anden ejendom*, hvis den kan afgives herfra uden betydelig ulempe for arealets ejer eller bruger.

Erstatningernes størrelse foreslås fastsat af et *vurderingsnævn*, hvis sammensætning fremgår af forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne, *Carl Petersen*, nævnte i sin fremsættelsestale, at hans parti gennem en lang årrække havde givet udtryk for det synspunkt, at en *lovmæssig forpligtelse* for ejendomme over en vis størrelse *til at afgive jord* til supplerende jordtilliggende til de for små brug — de såkaldte indeklemte husmænd — ville være nødvendig for på tilfredsstillende måde at løse dette spørgsmål.

Den gældende ordning, som giver staten en vis forkøbsret, måtte man medvirke til at få gennemført, da den socialdemokratiske regering ved jordlovens behandling i 1948 ikke fik tilslutning til sit forslag efter de ovennævnte retningslinier.

Loven havde vel haft nogen betydning, men havde efter forslagsstillerens mening ikke skabt en tilfredsstillende løsning indenfor en rimelig tid.

Under forslagets 1. behandling i folketinget, hvorunder også det andetsteds (se nedenfor under nr. 32) omhandlede forslag til lov om tillæg til statshusmandsloven (af Aage Fogh m. fl.) foretoges, gav landbrugsministeren en udførlig redegørelse for de problemer, som knyttede sig til de i forslaget omhandlede spørgsmål.

Ministeren tog afstand fra indførelse af ekspropriationsbestemmelser til løsning af de aktuelle problemer på disse områder og mente, at det foreliggende lovforslag var egnet til at fremkalde strid og splid, hvorfor ministeren på det bestemteste måtte fraråde, at forslaget nød fremme.

Iøvrigt havde statshusmandslovens § 8 om forkøbsretten efter ministerens mening endnu ikke været i kraft en passende årrække, så at man fuldtud kunne bedømme dens virkninger.

Venstres ordfører (Hans Conrad Koefoed) henholdt sig i det hele til ministerens redegørelse, ligesom også den konservative ordfører, *Fibiger*, tog skarpt afstand fra forslaget. *Aage Fogh* fandt ikke tidspunktet inde til at revidere de nugældende regler, og heller ikke retsforbundets ordfører, *Niels Kr. Nielsen*, kunne støtte forslaget.

Den kommunistiske *Fuglsang* tilsagde derimod sit partis støtte til lovforslaget, som han dog ikke fandt vidtgående nok.